SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

Breviar

● Dacă pentru unele țări din emisfera sudică problema selecționării și a definitivării loturilor olimpice a început să capete contururi destul de precise, pentru restul țărilor discuțiile rămîn încă deschise. Totuși, multe țări din Sud și Nord au și comunicat Comitetului de organizare a celei de a XIX-a Olimpiade intențiile în privința numărului — aproximativ, desigur — al delegațiilor lor. Între acestea: Antilele olandeze 11, Australia 171, Insulele Bahamas 39, Belgia 75, Brazilia 93, Bulgaria 191, Canada 180, Columbia 57, Danemarca 141, Grecia 74, Izrael 52, Italia 318, Nicaragua 26, Norvegia 113, Noua Zeelandă 70, Polonia 275, Suedia 177, S.U.A. 576, Ungaria 262 etc. Evident, este vorba doar de înscrieri preliminarii, definitivarea acestora urmînd să fie făcută în preajma începerii Jocurilor Olimpice. În orice caz, organizatorii scontează pe un număr record de participanți.

● Cîteva sute de specialiști pregătesc în amănunt transmiterea prin intermediul televiziunii a întrecerilor Jocurilor din Mexic. Utilizîndu-se simultan sistemele de micro-unde și sateliții de telecomunicații, imaginile competițiilor sportive vor putea fi recepționate în bune condiții, în indiferent care colț al lumii. În felul acesta, aproape jumătate de miliard de oameni vor putea asista direct la J.O. În timpul Olimpiadei „Telesistema Mexicano" va transmite circa 11 ore pe zi, ceea ce înseamnă un total de 194 de ore și 20 de minute de emisiuni în direct!

Florența (1976) și Praga (1980) — candidate

Pînă în 1972, gazdele Jocurilor Olimpice de vară și de iarnă sînt cunoscute. După Ciudad de Mexico (octombrie 1968), următoarele Jocuri vor avea loc, în 1972, la München (vară) și Sapporo (iarnă).

Dar de pe acum a început cursa candidaților pentru organizarea următoarelor jocuri. Ziarul italian „La Nazione" anunță că orașul **Florența** — mult încercat în urma inundațiilor — și-a depus candidatura pentru găzduirea Jocurilor celei de-a XXI-a Olimpiade din anul 1976. Pe de altă parte, buletinul de informații al C.I.O. anunță, în ultimul său număr, că Ludvik Cerny, primarul capitalei cehoslovace, a depus candidatura orașului **Praga** pentru organizarea Jocurilor Olimpice din 1980 și dorește să întreprindă lucrările preparatoare încă din acest an.

Ceva mai aglomerată este bătălia pentru dreptul de a obține organizarea Jocurilor Olimpice de iarnă din 1976. Primul postulant oficial este orașul italian **Torino**. Dar Comitetul Olimpic al S.U.A. a anunțat și el un candidat pentru cea de-a XII-a ediție a J.O. de iarnă: orașul **Denver**, care contează pe un buget inițial de 14 milioane dolari.

OLIMPICII *în vizită la* sportul

EMIL RUSU: „POT OBȚINE O MEDALIE LA CIUDAD DE MEXICO!"

Cicliști în vizită la redacție! Știre senzațională, dacă ținem seama de faptul că întîlnirea rutierilor cu „Sportul" are loc sub auspicii olimpice. Pentru că puțini dintre cei care au misiunea selecționării reprezentativei pentru Ciudad de Mexico se gîndesc în aceste zile la rutieri și la dorințele lor. Cicliștii n-au fost testați la altitudine, lor nu li s-a alcătuit un program care să concure la îndeplinirea baremului și nici n-au fost luați în discuție la alcătuirea celor trei delegații care au participat la săptămînile preolimpice. Și, totuși, împotriva tuturor aparențelor, cîțiva cicliști și antrenorul lor Nicolae Voicu trăiesc intens aceste zile de vară, cuprinși fiind de febra îndeplinirii unui ideal: CICLISMUL ROMÂNESC SĂ FIE REPREZENTAT (BINE) LA JOCURILE OLIMPICE!

Emil Rusu, *reprezentantul autorizat, poate cel mai autorizat la ora actuală, al celor ce visează să se afle în luna octombrie în țara aztecilor, ne vorbește simplu, omenește:*

— Sîntem cîțiva care discutăm aproape zilnic de Jocurile Olimpice. Cu Constantin Grigore *și* Vasile Tudor *ne frămîntăm mereu pentru a găsi soluții care să vină în întîmpinarea dorințelor antrenorului nostru. Vineri la campionat, pe șoseaua aceea grea, cu circulație intensă și pe căldura care ne-a sufocat n-am reușit să ne apropiem de barem. Al patrulea om din echipă —* C. Ciocan *— n-a rezistat pînă în final unui ritm convenabil. Și aceasta este o cauză. Ne gîndim că poate* Alex. Sofronie *ar fi mai nimerit. Poate... Eu merg pe două direcții, ambele cu punct final Ciudad de Mexico. Prima este aceasta despre care vorbim: îndeplinirea baremului de 2h 09:00 la 100 km contratimp echipe. A doua: să realizez în jur de 5 minute la 4 000 m pe velodrom. Cu acest timp aș putea veni în primii șase la urmărire individuală și eu simt că am forță chiar pentru cucerirea unei medalii.*

— Ce condiții ți-ar fi necesare pentru a cobori recordul la 4 000 m spre 5 minute?

— Condițiile se referă numai la concurs. Acasă am liniște suficientă pentru a mă concentra, iar pregătirea se situează — după părerea mea — la nivelul necesar. Voi concura la „Cupa București" (n.r. 5—7 iulie a.c.) la velodrom. Mai am însă nevoie de două concursuri pe velodromurile Vigorelli și Fausto Coppi. Veți recunoaște că există diferențe în favoarea performanței între cele două velodromuri italiene — cu piste de lemn — și cel de la Dinamo...

Înainte de a pleca, Emil Rusu ne-a reamintit „POT OBȚINE O MEDALIE LA 4 000 M!"

Antrenorul Nicolae Voicu este ultimul mohican care crede în reprezentarea ciclismului românesc la J.O. și, fără îndoială, singurul care muncește din răsputeri pentru a transpune acest vis în realitate.

— Lucrurile n-ar fi fost atît de dificile dacă am fi fost consecvenți. Am întocmit un plan în 1967 pe care ar fi trebuit să-l continuăm în acest sezon. Federația l-a sacrificat însă pentru a îndeplini cîteva obiective de moment. Așa i-am pierdut pe Ardeleanu, N. Ciumeti și chiar pe Ciocan. Acesta din urmă este deficitar la forță și rezistență. Vom mai încerca însă și cu el.

— Și 2h 09:00 este posibil?

— Da. Deși nu beneficiem de condițiile normale pentru o tentativă — la noi, dacă în ziua respectivă vîntul este potrivnic, totul eșuează — vom încerca la 19 iulie să îndeplinim baremul cerut de federație și de selecționerii olimpici. O a doua tentativă — pentru că măcar de atîta lucru trebuie să beneficiem — poate avea loc între 1 și 15 august și 22—30 septembrie. Această ultimă încercare trebuie efectuată peste hotare, în condiții de concurs în deplasare, așa cum le vom avea la Ciudad de Mexico.

— Dar despre tentativa pe velodrom?

— Cred și eu în posibilitatea realizării ei. Îl voi pregăti pe Emil Rusu pentru un nou record la urmărire individuală și îi acord șanse pentru un loc de frunte în întrecerea olimpică. Are însă nevoie de concursuri de verificare, așa cum vi le-a înfățișat. În privința antrenamentelor, pe velodrom se va acomoda, iar pregătirea efectivă o va face tot în concursuri de fond.

— Un pronostic?

— Nu este în felul meu să mă hazardez în a prevedea viitorul. Voi face o excepție de această dată, spunîndu-vă că putem obține un loc în primele 6 atît în proba de 100 km, cît și în cea de 4 000 m.

Deși nu este, poate, nevoie, „Sportul" le acordă votul său.

Hristache NAUM

● Emil Rusu s-a născut la 26 decembrie 1944 la Cluj. Are 1,90 m înălțime și 79 kg. Este căsătorit. Și-a început activitatea ciclistă la Cluj, sub îndrumarea antrenorului Vasile Chiș, în anul 1961. De 4 ani activează în secția de ciclism a clubului sportiv Dinamo, fiind pregătit de prof. Nicolae Voicu. A fost selecționat pentru prima oară în echipa națională în anul 1963. Rutierul dinamovist este cunoscut mai ales pentru uimitoarea sa forță, pentru calitățile pe care le dovedește în probele contra-cronometrului.

A participat la campionatele lumii din 1963 (Belgia), 1964 (Franța), 1967 (Olanda) și la Jocurile Olimpice de la Tokio. În anul 1965 a luat startul în cea de-a V-a ediție a „Turului Franței" pentru amatori („Tour de l'Avenir").

Cele mai bune performanțe internaționale le-a realizat în anii 1964 (component al echipei României — locul IV la campionatele mondiale din Franța, în proba de 100 km contratimp), 1967 — locul 1 în „Turul României" și 1968 (căpitanul echipei de tineret a României — locul I în cursa Bordeaux — San Sebastian).

A cucerit 10 titluri de campion național: 1964 — perechi, 100 km contratimp pe echipe și 4 000 m pe velodrom; 1967 — fond, contratimp individual, 100 km contratimp echipe, 4 000 m pe velodrom; 1968 — fond contratimp individual și 100 km contra timp pe echipe.

Deține recordul României la 4 000 m pe velodrom (urmărire individuală) cu 5:04,8 (1967) și — în cadrul echipei României — cea mai bună performanță la 100 km contratimp — 2h 09:17.

Avery Brundage:

Știm că există amatori deghizați, dar noi nu-i iubim!

Răspunzînd solicitării lui Andrew Mulligan, de la Televiziunea britanică, președintele C.I.O., AVERY BRUNDAGE, a acordat, recent, un interviu din care reproducem pasajele cele mai importante.

— Care sînt sentimentele dv. personale în privința excluderii Africii de Sud de la Jocurile celei de-a XIX-a Olimpiade?

— Ei, bine, firește, sînt trist, pentru că principiul olimpic fundamental pretinde reuniunea întregului tineret al lumii la Jocurile Olimpice. Cu privire la acest subiect s-a născut o gravă divergență de opinii. Dar, oricum, a trebuit să ținem seama de evenimente. Prima noastră grijă a fost să salvăm onoarea și integritatea mișcării olimpice. În al doilea rînd, ne-am gîndit la succesul Jocurilor. Aceste două aspecte ne-au preocupat.

— Ce înțelegeți prin idealul olimpic?

— Explicația cea mai importantă a succesului mișcării olimpice este principiul fundamental al nediscriminării între țări sau între indivizi pe motive de rasă, de religie sau de politică. Țelul mișcării olimpice este să formeze tineri — băieți și fete — mai puternici, mai sănătoși, care, datorită sportului, să devină cetățeni mai buni.

— Pentru a participa la competițiile olimpice moderne, la un nivel real, majoritatea sportivilor moderni pot fi numiți „amatori deghizați". Sînteți de acord?

— Simțul dv matematic nu e tocmai exact cînd ziceți majoritatea. Nu e vorba de o majoritate. Pentru fiecare amator deghizat, există 10 000 de amatori veritabili. Noi nu ne interesăm decît de amatorii veritabili. Există și amatori deghizați — acesta e doar un sinonim al cuvîntului ipocrit. Noi nu-i iubim.

— Nu există un mijloc de revizuire a regulii amatorismului în Codul olimpic, în așa fel încît sportivii să nu mai fie, de acum înainte, ipocriți?

— Ce-am putea face? Avem reguli și statute care, dacă ar fi respectate, n-ar mai apărea amatori deghizați la Jocurile Olimpice. Nu înțeleg însă, de ce considerați că profesioniștii sînt mincinoși sau ipocriți. Profesioniștii sînt profesioniști. Amatorii sînt amatori, iar cinstea e cinste și iată tocmai ceea ce vrem să facem: să păstrăm Jocurile Olimpice curate, pure, oneste. Asta-i tot ce cerem și, în lume, mulți încearcă să respecte aceste principii.

— Comitetul Internațional Olimpic se preocupă de bunăstarea foștilor sportivi care, după mulți ani consacrați sportului, trebuie să înfrunte viața fără o calificare sau fără mijloace materiale?

Nu credeți că ar trebui să li se acorde compensații?

— Iertați-mă, dar socotesc întrebarea dv un pic ridicolă. Sportul amator e făcut pentru sănătate, amuzament, pentru divertismentul participanților. De ce ar avea aceștia nevoie de compensații? Sportul profesionist este cu totul altceva. Acela este o muncă. Amatorii nu au nevoie de compensații.

— Sînteți optimist, sau pesimist în privința viitorului Jocurilor Olimpice?

— Dacă n-aș fi optimist, n-aș mai fi aici. Cred că pot să vă răspund, citînd pe baronul de Coubertin: „Dacă flacăra olimpică se va stinge ici sau colo, ea va fi reaprinsă și-și va continua drumul cu succes".

— Credeți că Jocurile Olimpice continuă să fie un mijloc de promovare a unității și comprehensiunii între popoare, grație sportului?

— De ce nu? În timpul ultimilor 75 de ani, Jocurile Olimpice au exprimat idealul mișcării olimpice, ele s-au dezvoltat și s-au lărgit. În prezent avem 126 de Comitete olimpice naționale, presupuse a respecta regulile și statutele olimpice și nu există nici un motiv să credem că Jocurile Olimpice nu vor înflori, sau că mișcarea olimpică nu va prospera ca o importantă forță socială în lume.

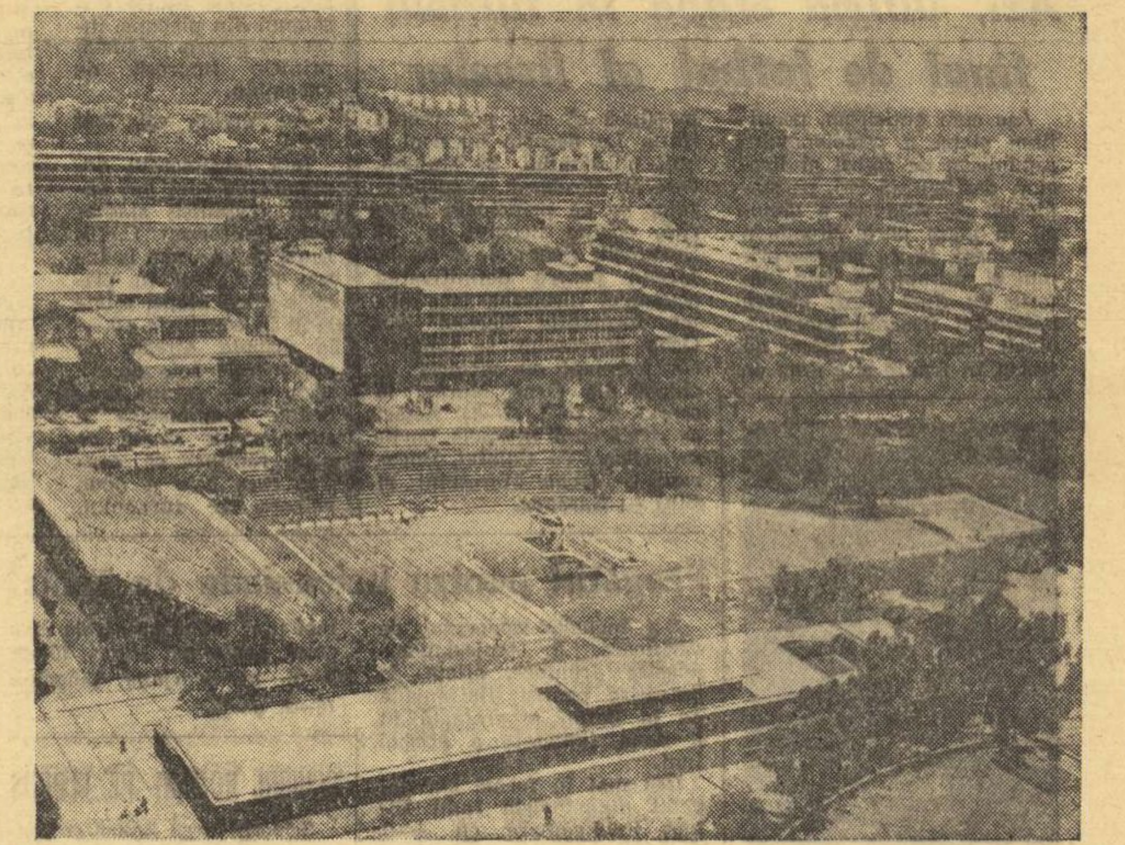

Centrul de natație, cu piscina olimpică, de la Cetatea universitară de la Ciudad de Mexico, va sta la dispoziția înotătorilor, a săritorilor și a jucătorilor de polo

Foto: FRANCISCO URIBE

Încă o pretendentă la medalii — floreta masculină poloneză!...

Notații pe marginea celor trei „colocvii" preolimpice dintre elevii antrenorilor V. Chelaru și J. Ceaikowsky

Intr-un interval de numai două luni — trei confruntări sportive româno-poloneze la floretă bărbați. Trei teste olimpice foarte utile în această perioadă de asidue căutări, de pregătiri pentru marele examen din Mexico. Trei colocvii ale căror rezultate se impune să le privim cu toată seriozitatea.

Primul colocviu a avut loc la **București**: un turneu individual cîștigat de **Parulsky** și o finală în care floretiștii noștri au ocupat locurile 2 (**Mureșan**), 5 (**Țiu**), și 7 (**Drîmbă**). Pe echipe, o victorie poloneză cu 10—6. Toată lumea a rămas — justificat — contrariată. Campionii mondiali, care îi învinseseră pe polonezi cu 9—7 la Montreal, au pierdut acest examen folosind aceeași echipă. Am fost înclinați să considerăm rezultatul drept un accident.

A urmat al doilea colocviu, la **Bologna**, prilejuit de întrecerile pentru „Cupa Giovanini". Acolo, **Drîmbă** a ocupat locul 1, însă polonezii au avut trei sportivi în finală: **Parulsky**, **Wojda** și **Skrudlik**. Restul reprezentanților noștri — **Falb**, **Țiu**, **Haueler** și **Ardeleanu** — au terminat competiția pe locuri de la 12 în jos. Încă un accident?

Și acum, la **Przemysl**, al treilea colocviu. Polonezii s-au clasat pe locurile 1 (**Parulsky**), 2 (**Skrudlik**), 3. (**Lisewski**), 4 (**Kozejowski**) și 6 (**Wojda**). Noi am fost prezenți cu un singur floretist în finală, **Drîmbă** (5), în timp ce **Mureșan**, **Falb**, **Țiu**, **Haueler** și **Ardeleanu** n-au trecut de semifinale.

Sportivii noștri, în totalitatea lor, și chiar antrenorii au justificat acest rezultat, pe de o parte prin faptul că polonezii au început înaintea noastră pregătirile și au ajuns ceva mai devreme la forma sportivă de vîrf, pe de altă parte, contestînd unele arbitraje. Prima justificare conține un sîmbure de adevăr. **Polonezii — lucru confirmat și de antrenorul Janusz Ceaikowsky — și-au** propus ca acum, la **sfîrșitul** lunii iunie, să atingă **maximum de formă, lucru care** le-a reușit. Cu cea de a doua justificare nu putem fi, însă, de acord.

Firește, în arbitraj, chiar și în cel electric, se comit încă erori mai mult sau mai puțin intenționate. La Przemysl, după cum recunoaște chiar ziarul local „Nowiny Rzeszowske", ele au abundat. Dar nu asupra neajunsurilor trebuie insistat. Ele se pot face simțite chiar și la J.O. Și atunci? **Nu trebuie să ne lamentăm căutînd scuze în greșelile de arbitraj, fie ele chiar evidente. Se impune să evităm incidentele de această natură. Cum? Prin victorii nete, categorice, prin obținerea unor tușe inapelabile, în fața cărora și adversarii și arbitrii să recunoască superioritatea sportivilor noștri. Numai așa ne-am putut desprinde în învingători — și încă în ce manieră strălucită! — anul trecut, în Canada. Să nu fi existat și la Montreal erori de arbitraj? În această privință ni s-au plîns sovieticii, maghiarii și francezii. Noi, însă, am fost atunci foarte tenaci, foarte hotărîți pentru a mai putea fi lipsiți de victorie, am fost mai buni!**

Trebuie să știm ce vrem. Și noi trebuie să vrem să ne apărăm nu atît titlul mondial, ci o poziție de frunte în floreta mondială. Ne trebuie, deci, în primul rînd, să asigurăm o anumită omogenitate valorică a echipei care — să recunoaștem deschis — la această oră, ne lipsește. Antrenorul Chelaru este convins că o vom realiza pînă în august, la turneul internațional de la Budapesta, ultima și cea mai importantă repetiție olimpică. Nu contestăm valabilitatea calculelor antrenorului și nici puterea de mobilizare, de dăruire a acelor sportivi care în iulie trecut au uimit lumea. Deocamdată, consemnăm faptul că în rîndul aspiranților la medaliile olimpice s-au alăturat sovieticilor, maghiarilor și francezilor și sportivii polonezi...

Tiberiu STAMA

Certitudini și semne de întrebare...

Sfîrșitul săptămînii trecute a adus la startul unor mari competiții atletice internaționale pe mulți dintre membrii actualului nostru lot olimpic și pentru că ne aflăm la 102 zile de începerea J.O., evoluția lor a fost evident urmărită cu tot interesul.

● La München, campionul țării la triplu salt, *Șerban Ciochină*, a realizat o frumoasă victorie în fața unor adversari valoroși. Rezultatul său de 16,50 m, cel mai bun din actualul sezon, l-a apropiat pe Ciochină doar la 9 cm de propriul său record republican și ni-l arată capabil de și mai mult. Credem că nu peste multă vreme, poate chiar la Campionatele internaționale ale României (Poiana Brașov, 27—28 iulie), Șerban Ciochină să obțină performanța de 16,70 m pe care și-a planificat-o pentru acest an.

● La Osnabrück a avut loc meciul triunghiular feminin cu participarea echipelor R.F. a Germaniei, Olandei și României. Calculul hîrtiei indica victoria formațiilor R.F.G. și Olandei, dar nu anticipa o atît de netă diferență de punctaj: 93 p R.F.G., 79 p Olanda și 61 p România! Urmărind însă rezultatele înregistrate, punctajele apar „normale" din moment ce sprinterele noastre, ca să luăm doar acest exemplu, n-au reușit să se claseze decît pe ultimele locuri la 100, 200, 400 m și 4x100 m!

Din fericire, întrecerea a prilejuit cîteva performanțe individuale de o ridicată valoare, care îndulcesc situația...

Noi recorduri au înregistrat *Lia Manoliu* la disc și *Ileana Silai* la 800 m, ambele performanțe cu o largă rezonanță internațională. Chiar dacă pe plan mondial cei 57,98 m ai Liei Manoliu nu-i oferă, la ora actuală, decît locul cinci, ecoul performanței a fost completat prin victoria realizată în fața fostei recordmane mondiale, Liesel Westermann.

Semifondista clujeană *Ileana Silai* a mai smuls o zecime, o mare zecime de secundă, propriului său record. În decurs de mai puțin de două săptămîni, la Berlin și la Osnabrück, Silai a alergat 2:02,6 și, respectiv, 2:02,5, ceea ce — trebuie să recunoaștem — nu stă decît în puterile unor mari alergătoare.

Viorica Viscopoleanu, ca și la Sofia, a sărit 6,44 m. Constanța ei remarcabilă la performanțe înalte poate fi considerată ca o certitudine a unui apropiat salt valoric.

Dintre celelalte componente ale lotului olimpic, pot fi apreciate ca bune evoluțiile *Olimpiei Cataramă* (53,66 m la disc), *Valeriei Bufanu* (10,9 s pe 80 mg). O subliniere pentru neașteptatul succes al *Corneliei Popescu*, cîștigătoarea probei de săritură în înălțime.

În schimb: nu înțelegem ce se întîmplă cu aruncătoarele de suliță *Mihaela Peneș* și *Ioana Stancu*, ale căror rezultate marchează un îngrijorător regres. În mod special, sîntem curioși să aflăm o explicație pentru evoluția campioanei noastre olimpice Mihaela Peneș care, la această oră, nu mai are loc nici măcar între primele 10 din lume! *Ana Sălăgean* este astăzi departe de valoarea internațională la aruncarea greutății și nu vedem ca, în perioada imediat următoare, să-și poată ameliora rezultatele la nivelul cerințelor olimpice.

Dar să mai așteptăm pînă la 28 iulie, după care, pe baza rezultatelor de la internaționale, va fi alcătuit lotul de atleți pentru Olimpiada din Mexic.

Romeo VILARA

FIȘIER OLIMPIC

DISC FEMEI

61,64 m	Christine Spielberg (R.D.G.)
61,03 m	Liesel Westermann (R.F.G.)
60,30 m	Karin Illgen (R.D.G.)
58,02 m	Jolan Kleiberne (Ungaria)
57,98 m	LIA MANOLIU (ROMÂNIA)
57,68 m	Judit Stugner (Ungaria)
57,54 m	Anita Henschel-Otto (R.D.G.)
55,78 m	Gabrielle Trepschek (R.D.G.)
54,83 m	Brigitte Berendonk (R.F.G.)
54,65 m	OLIMPIA CATARAMĂ (ROMÂNIA)

TRIPLUSALT

17,00 m	Pertti Pousi (Finlanda)
16,70 m	Henrik Kalocsay (Ungaria)
16,69 m	Klaus Neumann (R.D.G.)
16,59 m	Viktor Saneev (U.R.S.S.)
16,55 m	Jozsef Schmidt (Polonia)
16,50 m	ȘERBAN CIOCHINĂ (ROMÂNIA)
16,44 m	Art Walker (S.U.A.)
16,34 m	Giuseppe Gentile (Italia)
16,32 m	Mike McGrath (Australia)
16,29 m	Cayle Hopkins (S.U.A)

100 M SPATE FEMEI

1:06,4	Karen Muir (Africa de Sud)
1:08,0	Elaine Tanner (Canada)
1:08,2	Benedicte Duprez (Franța)
1:09,0	Cobbie Butter (Olanda)
1:09,1	Lynn Watson (Australia)
1:09,7	Tatiana Savelieva (U.R.S.S.)
1:10,2	ANCA ANDREI (ROMÂNIA)
1:10,3	Yvonne Sertling (Noua Zeelandă)
	Christine Caron (Franța)
	Sylvie Cannet (Franța)

100 M LIBER FEMEI

60,4	Judit Thuroczy (Ungaria)
61,1	Marion Lay (Canada)
61,5	Utte Schmuck (R.D.G.)
61,5	Alexandra Jackson (Anglia)
61,7	Lynette Bell (Australia)
61,8	Lynette Watson (Australia)
61,9	Olga Kozicova (Cehoslovacia)
62,0	Julie McDonald (Australia)
62,2	Nell Boss (Olanda)
62,4	Lidia Grebeț (U.R.S.S.)